

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตลาดทุน(Capital Market) ถือเป็นตลาดทางการเงินที่มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบันเป็นศูนย์กลางแหล่งเงินทุนทั้งในด้านการระดมทุนของผู้ต้องการเงินทุนและเป็นแหล่งการปล่อยเงินทุนระยะยาวสำหรับผู้ที่ต้องการปล่อยเงินทุนส่วนเกินที่ตนมีอยู่ ตลอดจนเป็นแหล่งอำนวยความสะดวกแก่บุคคลทั้งสองฝ่ายให้สามารถทำธุรกรรมได้สะดวกขึ้น ทั้งนี้ตลาดการเงินซึ่งมีสถาบันการเงินเป็นสื่อกลางในการระดมเงินออมจากประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐบาล ซึ่งตลาดทุนนับเป็นส่วนหนึ่งของตลาดการเงินจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand) ถือเป็นตลาดการเงินที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นแหล่งระดมเงินทุนของกิจการหรือธุรกิจที่ต้องการเสริมสร้างการลงทุน เนื่องจากในสมัยก่อนกิจการหรือธุรกิจต่างๆจะกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ เพราะเป็นแหล่งเงินทุนที่เข้าถึงได้ง่ายและสะดวกต่อตัวกิจการ มีความใกล้ชิดกับประชาชนมาตั้งแต่ในอดีต และไม่ต้องเสียต้นทุนในการระดมเงินทุนเป็นจำนวนมาก แต่หลังจากวิกฤตการณ์ทางการเงินปี 2540 การระดมเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์เป็นไปได้อย่างลำบาก ทำให้กิจการต้องหาแหล่งเงินทุนแหล่งอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มของการเจริญเติบโตของตลาดหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้น

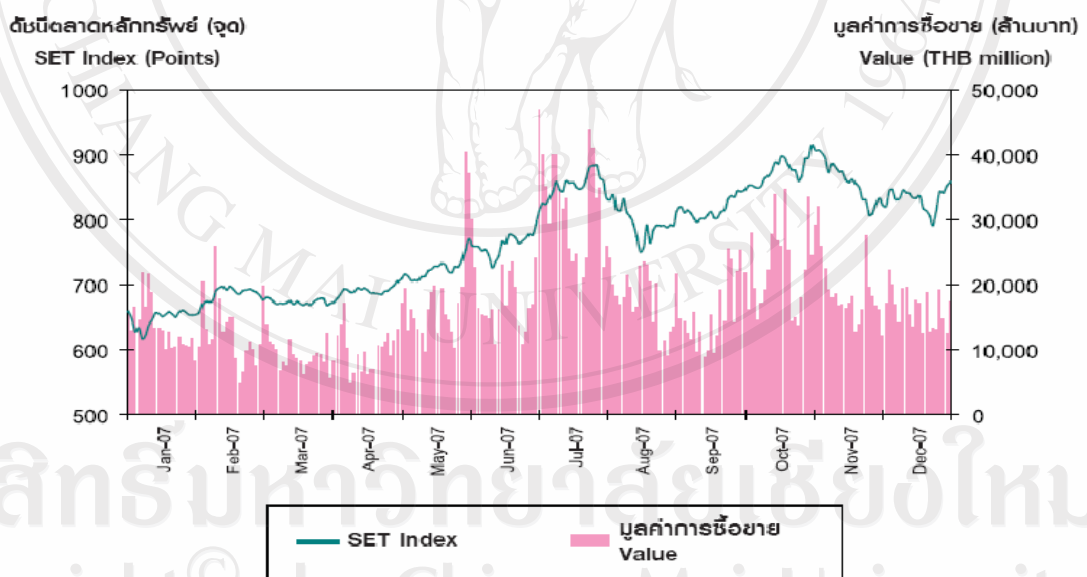
ตลาดหลักทรัพย์ฯเป็นทั้งแหล่งระดมทุนและแหล่งลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นที่สนใจของธุรกิจที่ต้องการเงินทุน และผู้ที่มีเงินออมที่ต้องการจะลงทุนรวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ภาคธุรกิจต่างๆ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนตลาดทุนและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือสถานะการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละขณะนั้น มีความสำคัญและสัมพันธ์กับทิศทางและแนวโน้มของพัฒนาการทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกลไกตลาดทุนในขณะนั้นๆ จะสะท้อนถึงความต้องการเพื่อการลงทุนของภาคการผลิตและความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนต่อการขยายตัวหรือศักยภาพทางธุรกิจ ซึ่งมีส่วนเกื้อหนุนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า พัฒนาการและภาวะของตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นดัชนีชี้การพัฒนาศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญประการหนึ่ง จึงถือได้ว่าเป็นเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐบาล

เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของธุรกิจและอุตสาหกรรมในประเทศ ให้ความสำคัญคุ้มครองผลประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่มีความเกี่ยวข้องในตลาดจัดการควบคุมซื้อขายหลักทรัพย์ให้มีความเป็นระเบียบ มีสภาพคล่องและมีความยุติธรรม

ในปัจจุบันมีนักลงทุนได้ทำการเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นตลาดรองในการซื้อขายหลักทรัพย์กันมากขึ้น เห็นจากการที่ดัชนีราคาหุ้นมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น ส่วนมูลค่าการซื้อขายมีปริมาณการซื้อขายสูงสุดในช่วงกลางปี โดยเริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม แล้วค่อยต่ำลงจนกระทั่งถึงเดือนสิงหาคมจึงเริ่มมีการฟื้นตัวอีกครั้ง อันมีสาเหตุมาจากภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศและภาวะเศรษฐกิจโลก รวมไปถึงภาวะการเมืองในประเทศที่ไม่มั่นคง โดยแสดงในรูปที่ 1.1 ซึ่งแสดงถึงดัชนีราคาหุ้นของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในปี พ.ศ. 2550

รูปที่ 1.1 แสดงดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมูลค่าการซื้อขายปี พ.ศ.2550

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ฯ และมูลค่าการซื้อขายปี 2550 SET Index and trading value for 2007

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(2551ก)

และเมื่อพิจารณามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในปีที่ผ่านมาพบว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งหมด จะเกิดจากการซื้อขายภายในกรุงเทพฯและเขตปริมณฑลเป็นส่วนใหญ่ ส่วนมูลค่าการซื้อขาย

ขายหลักทรัพย์ในเขตภูมิภาคมีปริมาณการซื้อขายไม่สูงมากนัก โดยสังเกตได้จากตารางที่ 1.1 ที่แสดงมูลค่าของการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถึงปี พ.ศ. 2550

ตารางที่ 1.1 แสดงปริมาณการซื้อขายและมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของทั้งประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถึงปี พ.ศ. 2550

ปี	ปริมาณการซื้อขาย(หน่วย)	มูลค่าการซื้อขาย(ล้านบาท)
พ.ศ. 2545	269,305,631,768	2,061,642.09
พ.ศ. 2546	555,060,211,038	4,700,472.95
พ.ศ. 2547	555,298,702,386	5,058,619.98
พ.ศ. 2548	649,548,737,404	4,067,180.97
พ.ศ. 2549	757,179,643,121	3,983,675.78
พ.ศ. 2550	629,856,453,663	4,271,819.90

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(2551ข)

และเมื่อทำการเปรียบเทียบสัดส่วนของการซื้อขายหลักทรัพย์ในเขตภูมิภาค จะเห็นว่า มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในเขตภูมิภาค โดยส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในเขตภาคกลาง รองลงมาคือภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ ทำให้เป็นที่น่าสังเกตว่าปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในภาคเหนือนั้น มีแนวโน้มของมูลค่าการซื้อขายที่มีโอกาสเพิ่มสูงขึ้นได้อีกในอนาคตได้หรือไม่ เนื่องจากมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของภาคเหนือไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 แสดงมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยจำแนกตามภูมิภาค ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 ถึงปี พ.ศ. 2550

(หน่วย: ล้านบาท)

ภูมิภาค/เขต		พ.ศ. 2548		พ.ศ. 2549		พ.ศ. 2550	
		มูลค่าซื้อ	มูลค่าขาย	มูลค่าซื้อ	มูลค่าขาย	มูลค่าซื้อ	มูลค่าขาย
กรุงเทพฯ และเขต ปริมณฑล	จำนวน	3,616,595.40	3,607,735.89	3,635,802.19	3,626,985.71	3,646,499.91	3,640,650.98
	ร้อยละ	88.74	88.53	91.27	91.05	91.27	91.13
ภาคกลาง (รวมภาคตะวันออก)	จำนวน	139,481.67	142,776.19	115,569.36	119,133.43	110,107.00	113,729.25
	ร้อยละ	3.42	3.50	2.90	2.99	2.76	2.85
ภาคเหนือ	จำนวน	94,208.21	96,449.61	74,946.41	76,202.56	70,772.04	72,370.70
	ร้อยละ	2.31	2.37	1.88	1.91	1.77	1.81
ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวน	63,713.89	64,802.79	57,407.43	58,544.45	55,936.26	56,489.69
	ร้อยละ	1.56	1.59	1.44	1.47	1.40	1.41
ภาคใต้	จำนวน	161,380.85	163,615.45	99,950.27	102,201.63	111,825.86	111,900.43
	ร้อยละ	3.96	4.01	2.51	2.57	2.80	2.80
รวมทั้ง ราชอาณาจักร	จำนวน	4,075,380.09	4,075,380.09	3,983,675.79	3,983,675.79	3,995,141.04	3,995,141.04
	ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(2551ข)

หมายเหตุ: มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่าการซื้อขายในระหว่างเดือน มกราคม ถึง เดือน พฤศจิกายน

จังหวัดเชียงใหม่ถือได้ว่าเป็นจังหวัดศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคเหนือ จากตารางที่ 1.3 ซึ่งเป็นตารางแสดงมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในเขตภาคเหนือ โดยเปรียบเทียบมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ระหว่างมูลค่าการซื้อขายในจังหวัดเชียงใหม่กับมูลค่าการซื้อขายในจังหวัดอื่นๆในภาครวมกัน จะเห็นได้ว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนเป็นครั้งหนึ่งของมูลค่าการซื้อขายทั้งภาคเหนือ

ตารางที่ 1.3 แสดงมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในภาคเหนือ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 ถึงปี พ.ศ. 2550

(หน่วย: ล้านบาท)

ภาค/จังหวัด		พ.ศ. 2548		พ.ศ. 2549		พ.ศ. 2550	
		มูลค่าซื้อ	มูลค่าขาย	มูลค่าซื้อ	มูลค่าขาย	มูลค่าซื้อ	มูลค่าขาย
จังหวัด เชียงใหม่	จำนวน	47,994.49	48,780.36	37,326.39	37,980.32	34,251.42	34,956.22
	ร้อยละ	50.95	50.58	49.80	49.84	48.40	48.30
จังหวัดอื่นๆ ในภาค	จำนวน	46,213.72	47,669.25	37,620.02	38,222.24	36,520.62	37,414.48
	ร้อยละ	49.05	49.42	50.20	50.16	51.60	51.70
ภาคเหนือ	จำนวน	94,208.21	96,449.61	74,946.41	76,202.56	70,772.04	72,370.70
	ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(2551ข)

หมายเหตุ: มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่าการซื้อขายในระหว่างเดือน มกราคม ถึง เดือน พฤศจิกายน

และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มที่น่าจะเพิ่มสูงขึ้นได้อีกในอนาคต

โดยพิจารณาจากตารางที่ 1.4 ซึ่งแสดงปริมาณมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รายเดือนในจังหวัด

เชียงใหม่ จากตารางเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่มีมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีปริมาณการซื้อขายมากที่สุดในภาคเหนือ

ตารางที่ 1.4 แสดงมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รายเดือนในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่าง เดือนมกราคม ถึง เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

(หน่วย: ล้านบาท)

มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รายเดือนในจังหวัดเชียงใหม่				
เดือน	มูลค่าการซื้อขาย หลักทรัพย์	% การเปลี่ยนแปลง มูลค่าการซื้อขาย	มูลค่าการขาย หลักทรัพย์	% การเปลี่ยนแปลง มูลค่าการขาย
มกราคม	2,159.21	-18.99	2,310.62	-4.59
กุมภาพันธ์	2,405.03	11.38	2,595.82	10.99
มีนาคม	1,649.40	-31.41	1,740.96	-32.93
สิงหาคม	1,289.05	-21.85	1,527.81	-12.24
เมษายน	2,108.59	63.58	2,484.87	62.64
พฤษภาคม	3,375.06	60.06	3,697.09	48.78
มิถุนายน	5,857.11	73.54	6,249.86	69.04
กรกฎาคม	3,957.73	-32.42	3,578.13	-42.75
กันยายน	3,075.29	-22.30	3,068.08	-14.25
ตุลาคม	4,586.06	49.71	4,459.69	45.36
พฤศจิกายน	3,788.89	-17.38	3,243.29	-27.28

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(2551ข)

นอกจากนี้จังหวัดเชียงใหม่ถือเป็นจังหวัดแรกในภูมิภาคที่ได้รับการอนุมัติจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้มีการเปิดสาขาของบริษัทหลักทรัพย์เพื่อให้บริการห้องค้าหลักทรัพย์แก่นักลงทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 จนกระทั่งปัจจุบันได้มีบริษัทหลักทรัพย์ทั้งของประเทศไทยและต่างชาติได้ทำการเปิดสาขาในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้น และในปี พ.ศ. 2551 มีบริษัทหลักทรัพย์เปิดดำเนินการในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด 16 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2551) ดังนี้

1. บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด
3. บริษัทหลักทรัพย์ แอดกินซัน จำกัด (มหาชน)
4. บริษัทหลักทรัพย์ ซิกโก้ จำกัด (มหาชน)
5. บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน)
6. บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

7. บริษัทหลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน).
8. บริษัทหลักทรัพย์ เคทีบี จำกัด
9. บริษัทหลักทรัพย์ เกรียตินาคิน จำกัด
10. บริษัทหลักทรัพย์ ทรินิตี้ จำกัด
11. บริษัทหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด
12. บริษัทหลักทรัพย์ โกลเบล็ก จำกัด
13. บริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคเอียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
14. บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันซ่า จำกัด
15. บริษัทหลักทรัพย์ บีพีที จำกัด (มหาชน)
16. บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

จะเห็นได้ถึงการแข่งขันในด้านการให้บริการให้แก่นักลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ที่สูงเนื่องจากมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ในเชียงใหม่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เพราะว่ามีเมื่อเทียบมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ภูมิภาคอื่นๆแล้ว ภาคเหนือยังมีมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ไม่สูงมากนัก และยังสามารถในการเพิ่มมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ได้อีก ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นไปในลักษณะใด รวมไปถึงมีปัจจัยใดบ้างที่นักลงทุนใช้ในการพิจารณาเลือกลงทุนในการเลือกลงทุนหลักทรัพย์ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมของนักลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลต่อการกำหนดแนวทางในการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนให้ดียิ่งขึ้น ได้ในอนาคต และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนได้

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของกลุ่มนักลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่กลุ่มนักลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ใช้พิจารณาในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับ

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมในการเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ของกลุ่มนักลงทุนและรับทราบถึงปัจจัยใดบ้างที่กลุ่มนักลงทุนใช้ในการตัดสินใจในการเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์

ต่างๆ นอกจากนี้ยังส่งผลต่อบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ในการวางแผนทางการตลาดของบริษัทเพื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มนักลงทุนในแต่ละกลุ่มได้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งศึกษาถึงเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของนักลงทุนในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์และปัจจัยที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งได้ทำการศึกษาโดยสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากนักลงทุนที่ทำการลงทุนในห้วงค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ. 2551

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง การเข้าไปทำการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างๆ ที่จดทะเบียนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ การเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนเงินลงทุนในหลักทรัพย์ แหล่งเงินทุนที่นักลงทุนนำมาลงทุน ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนเลือกลงทุนและประเภทนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

หลักทรัพย์ หมายถึง หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร และเอกสารสิทธิ (Warrant) และกองทุนรวมที่ออกโดยตรงของรัฐบาลและเอกชนที่จดทะเบียนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นักลงทุน หมายถึง ผู้ที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้บริการห้องค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งประเภทนักลงทุนในการทำการศึกษานี้เป็น 4 ประเภท คือ

- นักลงทุนเก็งกำไรวันต่อวัน หมายถึง ผู้ที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้บริการห้องค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ตั้งแต่ 1 วันขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1 เดือน

- นักลงทุนระยะสั้น หมายถึง ผู้ที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้บริการห้องค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 3 เดือน

- นักลงทุนระยะกลาง หมายถึง ผู้ที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้บริการห้องค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ตั้งแต่ 4 เดือน ถึง 12 เดือน

- นักลงทุนระยะยาว หมายถึง ผู้ที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้บริการห้องค้าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์เกิน 12 เดือนขึ้นไป

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางการกระทำ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า ในที่นี้ประกอบด้วย ช่วงระยะเวลาที่นักลงทุนทำการซื้อขายหลักทรัพย์ วิธีการซื้อขายหลักทรัพย์ การคาดการณ์ผลกำไรที่จะได้รับต่อการลงทุนแต่ละครั้ง และลักษณะการขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่ กลุ่มหลักทรัพย์ ราคา การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักทรัพย์นั้นๆ ความเชื่อมั่นและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในห้องค้าหลักทรัพย์ ผลประกอบการของบริษัท ลูกหุ้น ภาวะเศรษฐกิจ การเมือง และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

ความเสี่ยงจากการลงทุน หมายถึง ความไม่แน่นอนหรือความคาดเคลื่อนของผลตอบแทนที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ความเสี่ยงแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1) **ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk)** หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบต่อหลักทรัพย์ทุกตัวในลักษณะพร้อมกันแต่ระดับความรุนแรงและทิศทางของปัจจัยดังกล่าวจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละหลักทรัพย์ โยที่นักลงทุนไม่สามารถควบคุมหรือขจัดให้หมดไปได้ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ภาวะทางการเมืองและเศรษฐกิจ เป็นต้น

2) **ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk)** หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะหลักทรัพย์แต่ละตัวซึ่งไม่มีผลต่อหลักทรัพย์อื่นๆ ได้แก่ สภาพคล่อง ความสามารถในการดำเนินงาน และประสิทธิภาพในการบริหารงานของแต่ละบริษัท เป็นต้น ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบนี้สามารถควบคุมและขจัดออกไปได้ โคนการกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์หลายๆประเภท